

на домашныя животь, отъ колко-то мятежа на общыты увеселенія и забавленія. Зачто-то само тогась бываш истинно въ обиталище-то си, а не чуждъ посѣтитель.

8. Постарай ся колко-то можешъ тѣй, что-то въ сношенія-та си, что имашъ съ другы человѣцы да царува простота-та. Зачто-то колко-то ся обнасяшъ съ по простъ начинъ, толкось по угодливъ ще имъ ставашъ.

9. Старай ся прилѣжно тѣй, что-то въ всичко, что има и става въ крѣга на кѣщѣ-тѣ ти, да царува пріятность и человѣколюбіе.

10. Спистявай си всякога въ дѣлѣбочинѣ-тѣ на сърдце-то еднѣ малкѣ радость и надѣждѣ за слѣдѣнїѧ день, кой-то ще занимае мысли-ты ти въ иѣкое человѣколюбиво дѣло. Зачто-то съ тоя начинъ ще поздравляшъ всякѣ еднѣ ранинѣ съ веселы и благонадѣждны чувствуванія.

11. Малозадоволенный малкѣ потрѣбж има за придобываніе и умноженіе на земны-ты блага; зачто-то той чрѣзъ най малкы-ты нѣчта може да види радость-тѣ си да ся умножаява.

12. Обаче най чувствителна-та и най голѣма-та радость отъ всичкы-ты нека ти бѣде всякога плодѣть на полезны-ты дѣла; Зачто-то душевна-та сила ся огледва само въ онова, кое-то си ты направилъ. Колко-то по вече глядашъ плодове-ты на трудолюбие-то си, толкось по вече почеть ще придобиешъ на себе си!